

JEDNU KONTRAKCI JSEM MĚLA DOMA,
DRUHOU NA SCHODECH
A TŘETÍ NA CHODNÍKU PŘED DOMEM.
PAK TO ŠLO FOFREM.

POROD *na parkovišti*

MICHAELA BOTHOVÁ
FOTO: TOMÁŠ HÁJEK, ARCHIV HANY ŠULÁKOVÉ

Čtyřměsíční Meliska Šuláková zatím nemá ani ponětí o tom, jak **kuriózní** byl její **příchod na svět**. Ale za pár let, až se budou její spolužáci předhánět ve vyprávění **neuvěřitelných příběhů**, možná podotkne: „To nic není. Já se narodila na parkovišti.“ A spolužákům spadnou brady.

Pětiletý Filípek Šulák z Brna si moc přál sestřičku. Pořád prý chodil za tatínkem a prosil ho: „Tati, každé má něco. Někdo kytičku, někdo pejska, někdo miminko.

Jenom já jsem chudej jako ten mraveneček.“ Manželé Šulákoví se nad upřímným přáním malého syna zamysleli a výsledek se brzy dostavil. Všichni se společně začali těšit na to, až se narodí toužebně očekávaná holčička. Filípek si s rostoucím bříškem nadšeně povídal a na to, jak se miminko vyvíjí,

se chodil dívat s rodiči na ultrazvuková vyšetření. Termín porodu, 16. srpen 2008, se neúprosně blížil a taška sbalená do porodnice čekala tiše na svoji příležitost.

PŘÍRODA SE NEPTÁ

Bylo 8. srpna 2008. Hanka Šuláková seděla se synem Filipem u televize a cítila se dobře. Venku se sice schylovalo k letní bouři, ale doma vládla večerní pohodička. Vůbec nic zatím nenasvědčovalo tomu, že by se miminko mělo narodit v nejbližších hodinách.

„Celou dobu jsem tušila, že naše
dcerka se nenarodí v porodnici. Jsem
šťastná, že všechno dobře dopadlo,“
říká Hana Šuláková.

Film o Spidermanovi skončil a šlo se do ha-
jan. Něco pozoruhodného se ale přece jen
stalo. „Filípek za mnou před spaním přišel,
něžně zaklepal na břicho a řekl: Tak dneska
už se narodí, jo, prosím tě,“ vypráví dojaté
jeho maminka.

Po bouřce se spí sladce. Přesto se Han-
ka kolem druhé hodiny v noci probudila.
Nebylo jí dobře. Věřila, že pomůže, když se
osprchuje. I pak se ale cítila mizerně. Chtělo
se jí brečet, nic víc. Nakonec pochopila, že
je nejvyšší čas vyrazit do porodnice. Rychle

Pak uviděl manželku, jak rodí přímo na par-
kovišti. Nechtěl věřit svým očím, ale věděl, že
není čas na hrdinství. Anebo jinak. Že pravý
čas na hrdinství právě nastal. Posvětil si na
rodičku autem, nezaváhal a z minuty na mi-
nutu se z něj stal gynekolog amatér. Přisko-
čil a zachytil dcerku, která právě, jako by se
nechumelilo, vyklouzla z mamčinina břicha.
Byly dvě hodiny a padesát osm minut. Filípek
všemu přihlížel z auta. „Bylo to tak rychlý, že
jsem nedělal vůbec nic,“ říká skromně otec,
jehož pevné paže byly ve správnou chvíli na

NIC MĚ NEBOLELO

Obě byly naštěstí v pořádku a Hanka dnes
na jednu z nejdramatičtějších chvil života
vzpomíná s úsměvem. „Když jsem čekala na
příjmu, musela jsem se tomu smát. Nic mě
nebolelo, bylo mi krásně. Celou dobu jsem
tušila, že naše dcerka se nenarodí v porod-
nici. Byla jsem šťastná, že všechno dobře
dopadlo. Vůbec mi nevadilo, že se to stalo
na obrubníku parkoviště.“

Tou dobou už byla Meliska v inkubátoru.
Venku totiž mírně prochladla, ale všechno

KURIÓZNÍ NAROZENÍ

■ TĚHOTENSKÝ SESKOK (leden 2005)

*Naprosto unikátní je případ ruské sportovní parašutistky, která si nenechala
rozmluvit seskok padákem, přestože byla v pokročilém stadiu těhotenství. Ještě ve
vzduchu ji přepadly porodní stahy. Dítě naštěstí přišlo na svět až na zemi.*

■ ŠIKOVNÁ TCHYNĚ (červen 2005)

*Osmnáctiletou nastávající maminku z thajského Bangkoku vezli do nemocnice
rodiče jejího manžela. Přestože uháněli mercedesem maximální rychlostí, nestihli
to. Dítě tak na zadním sedadle za jízdy odrodila tchyně.*

■ RADY PO TELEFONU (říjen 2008)

*Neobvyklý porod má za sebou žena z obce Herink na Jesenicku. Syna si odrodil
tatínek. Žavolal sice záchranku, chlapeček ale nepočkal, a tak mu na svět musel
pomoci sám. Celou dobu ho po telefonu navigovala operátorka.*

**Meliska pár dnů
po narození**
Po prochladnutí už
není ani stopy. Je
to krásné zdravé
miminko.

**Hrdý otec
Oldřich**
Pokud by třeba
někdy přišel
o práci, může se
směle ucházet
o místo porodního
asistenta.

Místo porodu
Okraj parkoviště na sídlišti v Brně–Kohoutovicích
vypadá zcela nezajímavě. Pro rodinu Šulákovu
bude ale už navždycky posvátný.

vzbudila manžela a syna. To byly dvě hodiny
a čtyřicet čtyři minut. „Měla jsem pocit, že
bychom měli fakt pohnout.“ Popadla tašku
a bez velkého chystání všichni opouštěli byt.
Filípek prý neměl ani bačkůrky.

„Jednu kontrakci jsem měla doma, dru-
hou na schodech a třetí na chodníku před
domem. Pak to šlo fořem,“ vzpomíná Han-
ka. V tu chvíli pochopila, že nejspíše nestih-
ne dojet do porodnice, ale že nezvládne
ani nastoupit do auta. A pohotově zachytila
hlavičku miminka, které se dralo na svět.
Už nebylo o čem přemýšlet. Co na tom, že
chodník vedle parkoviště byl po bouřce plný
bláta. Příroda se neptá.

GYNEKOLOG AMATÉR

Oldřich Šulák mezitím naskočil do auta, při-
poutal Filípka do sedačky a předjel před dům.

správném místě. „Naopak, udělal jsi hrozně
moc a byl jsi úžasný,“ oponuje statečná ma-
minka Hanka.

„Melisku jsem zabalil do deky a chtěl za-
volat pomoc, ale jak jsem z toho všeho byl
roztržitý, vytočil jsem omylem policii. Byli tu
hned a dokonce jsem se musel legitimo-
vat. Tak jsem začal ještě ke všemu hledat
občanku, jako bych neměl svých starostí
dost,“ směje se Oldřich Šulák. Napodruhé
už se mu podařilo vytočit 155. Ani tentokrát
to však nebylo bez problémů. Sanitka totiž
zajela na jinou část sídliště. Novopečený otec
proto musel pro rychlou pomoc utíkat a na-
vést ji na místo. Teprve pak lékaři konečně
prohlédli právě narozenou holčičku. Potom ji
i Hanu naložili a vyrazili směrem k porodnici.
Až v sanitce přestříhli pupeční šňůru, která
stále spojovala maminku s dítětkem.

se spravilo za pár hodin. Zbývá dodat, že
děvčátko vážilo 3600 gramů a měřilo 51 cen-
timetrů. Míry takřka ideální. V devět hodin
ráno se poprvé přisála k mamčinu prsu.
Za chvíli dorazil šťastný táta i s nedočka-
vým Filípkem. A malý rozumbrada se chlubí:
„Udělali jsme si se sestříčkou fotku! Já jsem
si holčičku moc přál.“

Příbuzenstvo se pak postupně dozví-
dalo o tom, jak netradičně přišla Meliska
na svět. A začaly bouchat zátky od šam-
paňského.

Nabízí se jedna neodbytná otázka. Když
manželům Šulákovým ty porody tak pěkně
a rychle jdou, chystají se někdy na další pří-
růstek? „No, já bych se ještě jednomu mi-
minku nebránila, ale manžel říká, že už by to
mohlo stačit,“ usmívá se Hanka. A její muž
jen tiše přikyvuje. ■